

Conselleria de Territori i Habitatge

ORDRE de 12 de juny de 2006, de la Conselleria de Territori i Habitatge, per la qual s'anuncia l'aprovació de la delimitació de la Canal Reial de Castella al terme municipal de Catadau en el tram comprés des de l'encreuament amb la Rambla Garcia a l'altura de l'Alteró de Cosme fins al seu límit amb el terme municipal de Tous. [2006/8931]

Vist l'expedient de delimitació de la Canal Reial de Castella al terme municipal de Catadau en el tram comprés des de l'encreuament amb la rambla Garcia a l'altura de l'Alteró de Cosme amb el seu límit amb el terme municipal de Tous. Tram XI.

Vist que la delimitació s'ajusta a la classificació dels camins ramaders del terme municipal de Catadau, aprovada per Ordre ministerial de data 1 de juliol de 1974, la qual es va publicar en el *Boletín Oficial del Estado* de data 3 de setembre de 1974.

Vist que en data de 23 de desembre del 2002 (BOE 22.01.03), es va subscriure un conveni entre el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana, per a l'execució del projecte de delimitació, fitació i senyalització dels camins ramaders del corredor Vall de Cabriel – Albufera de València (ramal meridional) als termes municipals de Camporrobles, Fuenterrubles, Venta del Moro, Villargordo del Cabriel, Requena, Cortes de Pallás, Yátova, Dos Aguas, Tous, Catadau, Alfarp, Carlet, l'Alcúdia, Algemesí, Guaduassuar, Albalat de la Ribera i Sueca.

Vist que mitjançant una resolució del 7 de juliol de 2003 de la Conselleria de Territori i Habitatge, es va autoritzar l'inici dels expedients de delimitació dels terrenys dels camins ramaders inclosos en el conveni subscrit en data 23 de desembre de 2002 (BOE 22.01.03), entre el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana.

Vist que dins del període d'informació pública a què va ser sotmes l'expedient van ser presentades al·legacions per:

- Sra. María Arocas Estarlich
- Sr. Carlos Guillermo Leive Llenares
- Sr. José Herminio Querol Lucas
- Sra. Carmen González Pedro (no ha acreditat representativitat)
- Sr. Ángel Parreño Cambroner
- Sr. Fernando Jiménez García
- Sr. Juan Manuel Bisbal Climent
- Sr. Emili Asensi Bono
- Sra. Carmen Bisbal Llorens
- Sra. Amalia Mulet José
- Sr. Vicente López Muñoz
- Sr. Francisco Llorens Martínez

Vist que la Direcció General de Gestió del Medi Natural proposa l'aprovació de la delimitació d'acord amb els termes que figuren en l'expedient.

Vist l'informe de l'Àrea Jurídica de la Conselleria de Territori i Habitatge. Atés que en l'expedient s'han complert els tràmits assenyalats per la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders, i la Llei 30/1992, de 26 de novembre, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, reguladora de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la resta de legislació aplicable al cas. Atés el que disposa el Decret 8/2004, de 3 de setembre, del president de la Generalitat, mitjançant el qual s'assignen competències a la Presidència i a les conselleries amb competències executives, i en la Llei 14/2003, de 10 d'abril, de patrimoni de la Generalitat Valenciana, correspon a la Conselleria de Territori i Habitatge l'aprovació de la delimitació dels camins ramaders, resolc:

Article 1

Aprovar la delimitació de la Canal Reial de Castella al terme municipal de Catadau en el tram comprés des de l'encreuament amb

Conselleria de Territorio y Vivienda

ORDEN de 12 de junio de 2006, de la Conselleria de Territorio y Vivienda, por la que se anuncia la aprobación del deslinde de la Cañada Real de Castilla en el término municipal de Catadau en su tramo comprendido desde el cruce con la Rambla Garcia a la altura de l'Alteró de Cosme hasta su límite con el término municipal de Tous. [2006/8931]

Visto el expediente Deslinde de la Cañada Real de Castilla en el Término Municipal de Catadau en su tramo comprendido desde el cruce con la Rambla García a la altura de l'Alteró de Cosme hasta su límite con el Término Municipal de Tous. Tramo XI.

Resultando que el deslinde se ajusta a la Clasificación de las Vías Pecuarias del Término Municipal de Catadau, aprobada por Orden Ministerial de fecha 1 de julio de 1974, que se publicó en el *Boletín Oficial del Estado* de fecha 3 de septiembre de 1974.

Resultando que en fecha de 23 de diciembre de 2002 (BOE 22.01.03), se suscribió convenio entre el Ministerio de Medio Ambiente i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana, para la ejecución del proyecto de deslinde amojonamiento y señalización de las vías pecuarias del Corredor Valle de Cabriel – Albufera de Valencia (Ramal Meridional) en los términos municipales de Camporrobles, Fuenterrubles, Venta del Moro, Villargordo del Cabriel, Requena, Corte de Pallás, Yátova, Dos Aguas, Tous, Catadau, Alfarp, Carlet, L'Alcúdia, Algemesí, Guaduassuar, Albalat de la Ribera y Sueca.

Resultando que mediante resolución del 7 de julio de 2.003 de la Conselleria de Territori i Habitatge. Se autorizó el inicio de los expedientes de deslinde de los terrenos de las vías pecuarias incluidas en el convenio suscrito en fecha 23 de diciembre de 2.002 (BOE 22.01.03), entre el Ministerio de Medio Ambiente y la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana.

Resultando que dentro del periodo de información pública a que fue sometido el expediente fueron presentadas alegaciones por:

- doña María Arocas Estarlich
- D. Carlos Guillermo Leive Llenares
- D. José Herminio Querol Lucas
- doña Carmen González Pedro (no ha acreditado representatividad)
- D. Ángel Parreño Cambroner
- D. Fernando Jiménez García
- D. Juan Manuel Bisbal Climent
- D. Emili Asensi Bono
- doña Carmen Bisbal Llorens
- doña Amalia Mulet José
- D. Vicente López Muñoz
- D. Francisco Llorens Martínez

Resultando que por la Dirección General de Gestión del Medio Natural se propone la aprobación del deslinde de acuerdo con los términos que figuran en el expediente.

Visto en informe del Área Jurídica de la Conselleria de Territorio y Vivienda. Considerando que se han cumplido en el expediente los trámites señalados por la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, y la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, modificada por la Ley 4/1999, de 13 de enero, reguladora de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, y demás legislación aplicable al caso. Considerando lo dispuesto en el Decreto 8/2004, de 3 de septiembre, del presidente de la Generalitat, mediante el cual se asignan competencias a la Presidencia y a las consellerias con competencias ejecutivas, y en la Ley 14/2003, de 10 de abril, de Patrimonio de la Generalitat Valenciana, corresponde a la Conselleria de Territorio y Vivienda la aprobación del deslinde de las vías pecuarias, resuelvo:

Artículo 1

Aprobar el Deslinde de la Cañada Real de Castilla en el Término Municipal de Catadau en su tramo comprendido desde el cruce con la

la Rambla Garcia a l'altura de l'Alteró de Cosme amb el terme municipal de Tous, tram XI, d'acord amb la proposta de delimitació parcial i plànols que consten en l'expedient i les característiques de la qual són les següents:

Longitud delimitada: 3.770 m
 Amplària: 75 m
 Superfície delimitada: 27,5573 ha

Article 2

Desestimar les al·legacions presentades pels motius que s'indiquen a continuació:

En primer lloc, en relació amb les al·legacions presentades per Sra. Maria Arocas Estarlich, Sr. Àngel Parreño Cambronero, Sr. Fernando Jiménez García i Sr. Vicente López Muñoz, que al·leguen que en les escriptures de propietat no hi ha limitació, gravamen o servitud sobre les seues propietats i que en el Registre no hi ha cap anotació ni referència a la Canal Reial de Castella.

Cal dir que l'art. 2 de la Llei 3/1995, estableix que els camins ramaders són béns de domini públic de les comunitats autònomes i, en conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables, i no són, per tant, servituds de pas que necessiten cap contracte. El domini públic, a més, no tenia l'obligació de constar en el Registre de la Propietat.

L'existència del camí ramader queda bastant demostrada per la mateixa classificació dels camins ramaders del terme municipal de Catadau, en el projecte de la qual queden grafiats els distints camins ramaders del municipi. A més, en el fons documental recopilat a l'efecte de realitzar la delimitació, es constaten documents que fan referència a la Canal Reial de Castella, i que ja llavors la situen pel traçat que ara es proposa.

Respecte a les al·legacions presentades per Sra. Maria Arocas Estarlich, Àngel Parreño Cambronero, Sr. Fernando Jiménez García, Sr. Emili Asensi Bono, Sra. Amalia Mulet José i Sr. Vicente López Muñoz, en les quals manifesten no estar conformes a considerar l'amplària de 75 metres i no considerar l'amplària de 20 metres, cal dir que la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders, no preveu l'existència d'amplàries necessària i sobrant a partir de la legal.

Sra. Maria Arocas Estarlich, Sr. Àngel Parreño Cambronero, Sr. Fernando Jiménez García, Sr. Emili Asensi Bono, Sra. Amalia Mulet José i Sr. Vicente López Muñoz manifesten que la mateixa Llei de camins ramaders permet compatibilitzar el traçat i la rehabilitació de la Canal Reial de Castella amb la qualitat de vida dels ciutadans. SENTÈNCIA 64/1982. Si s'aprova la proposició es vulnerarien els drets fonamentals com l'art. 45 1r i 2n i l'art. 47 de la Constitució.

Es denega aquesta al·legació perquè els fonaments de l'esmentada Sentència 64/1982 no són de directa aplicació a l'objecte d'aquest expedient de delimitació i en cap moment es vulnera cap article de la Constitució espanyola.

Sr. Carlos Guillermo Leive Llenares i el Sr. José Herminio Querol Lucas diuen que quan van comprar les parcel·les no les va informar des de cap de les parts que aquests terrenys eren camí ramader. A més, el Sr. Juan Manuel Bisbal Climent, en l'al·legació primera del seu escrit diu que la seua finca és de propietat particular des de molt abans de 1974, any de classificació, diu que s'ha pagat la contribució de rústica i urbana i en l'apartat tercer al·lega que en la cartografia de cadastre no hi ha el camí ramader. El Sr. Francisco Llorens Martínez manifesta en l'al·legació primera que la parcel·la 7/123 va ser heretada dels seus pares, sense que en cap document aparega la canal, i en l'al·legació segona, que no es poden expropiar terres de la seua propietat sense una indemnització econòmica. La Sra. Amalia Mulet José manifesta, en l'al·legació segona del seu escrit que la seua propietat està degudament inscrita en el registre de la propietat, es troba en sòl urbà, que l'Ajuntament va concedir les llicències d'obres, que el Registre no nomena el camí ramader i que, igual que el Sr. Vicente López Muñoz en l'apartat segon i el Sr. Fernando Jiménez García en l'apartat tercer dels respectius escrits, paguen el corresponent IBI i que la seua propietat està classificada com a urbana. Es deneguen aquestes perquè:

Pel que fa a les al·legacions realitzades pels interessats en les quals es manifesten ser titulars dels terrenys afectats pel camí ramader, com

Rambla Garcia a la altura de l'Alteró de Cosme con el Término Municipal de Tous, Tramo XI, de acuerdo con la propuesta de deslinde parcial y planos que constan en el expediente y cuyas características son las siguientes:

Longitud deslindada: 3.770 m
 Anchura: 75 m
 Superficie deslindada: 27,5573 ha

Artículo 2

Desestimar las alegaciones presentadas por los motivos que se indican a continuación:

En primer lugar, en relación con las alegaciones presentadas por doña María Arocas Estarlich, D. Àngel Parreño Cambronero, D. Fernando Jiménez García y D. Vicente López Muñoz, que alegan que en las Escrituras de Propiedad no existen limitación, gravamen o servidumbre sobre sus propiedades y que en el Registro no existe ninguna anotación ni referencia a la Cañada Real de Castilla.

Cabe decir que el art. 2 de la Ley 3/1995, establece que las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables, no siendo por tanto servidumbres de paso que necesitan de contrato alguno. El dominio público, además, no tenía la obligación de constar en el Registro de la Propiedad.

La existencia de la vía pecuaria queda suficientemente demostrada por la propia Clasificación de las Vías Pecuarias del Término Municipal de Catadau, en cuyo proyecto quedan grafiadas las distintas vías pecuarias del municipio. Además, en el fondo documental recopilado al efecto de realizar el deslinde, se constatan documentos que hacen referencia a la Cañada Real de Castilla, y que ya entonces la sitúan por el trazado que ahora se propone.

Respecto a las alegaciones presentadas por doña María Arocas Estarlich, Àngel Parreño Cambronero, D. Fernando Jiménez García, D. Emili Asensi Bono, doña Amalia Mulet José y D. Vicente López Muñoz, en la que manifiestan no estar conformes en considerar la anchura de 75 metros y no considerar la anchura de 20 metros, cabe decir que la Ley 3/1995 de 23 de marzo de Vías Pecuarias, no contempla la existencia de anchuras necesaria y sobrante a partir de la legal.

doña María Arocas Estarlich, D. Àngel Parreño Cambronero, D. Fernando Jiménez García, D. Emili Asensi Bono, doña Amalia Mulet José y D. Vicente López Muñoz manifiestan que la propia Ley de Vías Pecuarias permite compatibilizar el trazado y rehabilitación de la Cañada Real de Castilla con la calidad de vida de los ciudadanos. SENTENCIA 64/1982. Si se aprobase la proposición se vulnerarían los derechos fundamentales como el Art. 45 1º y 2º y Art. 47 de la Constitución.

Se deniega dicha alegación porque los fundamentos de la citada sentencia 64/1982 no son de directa aplicación al objeto del presente expediente de deslinde y en ningún momento, se está vulnerando ningún artículo de la Constitución Española.

D. Carlos Guillermo Leive Llenares y D. José Herminio Querol Lucas dicen que cuando compraron las parcelas no se les informó desde ninguna de las partes que esos terrenos eran vía pecuaria. Además, D. Juan Manuel Bisbal Climent, en la alegación primera de su escrito dice que su finca es de propiedad particular desde mucho antes de 1974, año de clasificación, dice que se han abonado la contribución de rústica y urbana y en el apartado tercero alega que en la cartografía de catastro no existe la vía pecuaria. D. Francisco Llorens Martínez manifiesta en su alegación primera que la parcela 7/123 fue heredada de sus padres, sin que en ningún documento apareciese la cañada, y en su alegación segunda, que no se pueden expropiar tierras de su propiedad sin una indemnización económica. doña Amalia Mulet José manifiesta, en la alegación segunda de su escrito que su propiedad está debidamente inscrita en el registro de la propiedad, se encuentra en suelo urbano, que el Ayuntamiento concedió las licencias de obras, que el Registro no nombra la vía pecuaria y que, al igual que D. Vicente López Muñoz en su apartado segundo y D. Fernando Jiménez García en su apartado tercero de sus respectivos escritos, abonaron el correspondiente IBI y que su propiedad está clasificada como urbana. Se deniegan las mismas porque:

En cuanto a las alegaciones realizadas por los interesados en la que manifiestan ser titulares de los terrenos afectados por la vía pecuar-

consta en el Registre de la Propietat, dir que la determinació gràfica del domini registral no ofereix en cap cas detall de la localització geogràfica exacta en la qual es troba la finca en qüestió, sinó que pretén la identificació de la finca registral, de la porció de terreny delimitada per un domini; no pretén la descripció exhaustiva d'aquesta. D'altra banda, tenint en compte el que estableix l'art. 8.3 de la Llei 3/95, de 23 de març, de camins ramaders, la delimitació aprovat declara possessió i titularitat demanial a favor de la comunitat autònoma, i no poden prevaldre les inscripcions del Registre de la Propietat enfront de la naturalesa demanial dels béns delimitats. A més l'art. 8.4 de la mateixa llei, assenyala que la resolució d'aprovació de la delimitació serà títol suficient per a rectificar situacions jurídiques registrals contradictòries amb la delimitació. Tot això, sense oblidar el caràcter de domini públic que tenen els camins ramaders, establert en l'art. 2 de la Llei 3/95, de 23 de març, que estableix que els camins ramaders són béns de domini públic de les comunitats autònomes i, en conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables.

A més, respecte al fet que les parcel·les estiguen inscrites en el Registre de la Propietat cal ressenyar que la inscripció registral d'una finca dóna fe de la titularitat jurídica real sobre la mateixa i la seua funció és donar seguretat jurídica immobiliària, i no hi pot haver-hi una representació gràfica del domini diferent de l'objecte del domini en sí. És a dir, l'objecte del registre de la propietat no és la finca registrada sinó el domini o els drets reals constituïts sobre ella. Respecte a açò, la descripció que de les finques registrals es fa en el foli registral pròpi de la declaració del titular registral, en conseqüència la determinació gràfica del domini depèn, en última instància, de la voluntat de l'amo de la finca. De fet, aquesta grafia és una operació jurídica de qualificació per part del registrador i no una operació tècnica topogràfica.

Pel que fa a l'existència del camí ramader queda suficientment demostrada per la mateixa classificació dels camins ramaders del terme de Catadau, en el projecte de la qual queden grafats els diferents camins ramaders del municipi. A més, en el fons documental recopilat a l'efecte de realitzar la delimitació, es constaten documents que fan referència a la Canal Reial de Castella, i que ja llavors la situen pel traçat que ara es proposa.

L'existència i les característiques fonamentals d'un camí ramader, com ara categoria, amplària, denominació i traçat són legalment establides en la seua classificació, en aquest cas aprovada per Orden ministerial amb data 18 de novembre de 1974 (BOE 05-12-1974).

L'article 8 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders, es refereix a la delimitació com "l'acte administratiu pel qual es defineixen els límits dels camins ramaders de conformitat amb l'acte de classificació". De fet, diferents sentències de tribunals superiors circumscriuen la possibilitat d'impugnar l'acte de delimitació als casos en què aquest no haja respectat la classificació: "consentida la classificació d'un camí ramader, no escau de cap manera impugnar la delimitació i fitació posterior, llevat que ho siga pel que fa a detalls de traçat, direcció, amplària i altres de similars, sempre que estiga en discrepància amb l'esmentada classificació precedent, però no pel que fa a l'existència o realitat ja assignada anteriorment al camí ramader en la classificació aprovada".

En aquest sentit, el traçat i direcció del domini públic delimitat és fidel reflex de les dades que apareixen en la classificació de camins ramaders dels termes municipals de Catadau, dades que s'han revisat i confrontat amb tots els antecedents gràfics o escrits que consten en l'expedient de delimitació, com també amb els reconeixements de camp realitzats pels tècnics encarregats de les operacions de delimitació.

D'altra banda, no hi ha dubte de la naturalesa jurídica dels camins ramaders com a béns de domini públic, açò fa que els particulars no poden adquirir, per la possessió d'un any i un dia, cap *ius possidendi* com ocorre amb els béns patrimonials, i que la possessió del domini públic per un particular siga en qualsevol cas il·legítima.

Respecte al fet que l'Estat ha admés la titularitat de les finques als al·legants com el pagament d'impostos com a prova, cal dir que el pagament dels impostos corresponents per les terres com ara la contribució territorial rústica i posteriorment l'impost de béns immobles,

ia, como consta en el Registro de la Propiedad, decir que la determinación gráfica del dominio registral no ofrece en ningún caso detalle de la localización geográfica exacta en la que se encuentra la finca en cuestión, sino que pretende la identificación de la finca registral, de la porción de terreno delimitada por un dominio; no pretende la descripción exhaustiva de la misma. Por otra parte, teniendo en cuenta lo establecido en el art. 8.3 de la Ley 3/95 de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, el deslinde aprobado declara posesión y titularidad demanial a favor de la Comunidad Autónoma, no pudiendo prevalecer las inscripciones del Registro de la Propiedad frente a la naturaleza demanial de los bienes deslindados. Además el art. 8.4 de la misma Ley, señala que la resolución de aprobación del deslinde será título suficiente para rectificar situaciones jurídicas registrales contradictorias con el deslinde. Todo ello sin olvidar el carácter de dominio público del que gozan las vías pecuarias, establecido en el art. 2 de la Ley 3/95 de 23 de marzo, que establece que las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables.

Además, respecto al hecho de que las parcelas estén inscritas en el Registro de la Propiedad cabe reseñar que la inscripción registral de una finca da fe de la titularidad jurídico real sobre la misma y su función es dar seguridad jurídico inmobiliario, no pudiendo existir una representación gráfica del dominio diferente del objeto del dominio en sí. Es decir, el objeto del registro de la propiedad no es la finca registrada sino el dominio o los derechos reales constituidos sobre ella. Respecto a esto, la descripción que de las fincas registrales se hace en el folio registral procede de la declaración del titular registral, en consecuencia la determinación gráfica del dominio depende, en última instancia, de la voluntad del dueño de la finca. De hecho, esta grafía es una operación jurídica de calificación por parte del registrador y no una operación técnico topográfica.

En cuanto a la existencia de la vía pecuaria queda suficientemente demostrada por la propia Clasificación de las Vías Pecuarias del Término de Catadau, en cuyo proyecto quedan grafadas las distintas vías pecuarias del municipio. Además, en el fondo documental recopilado al efecto de realizar el deslinde, se constatan documentos que hacen referencia a la Cañada Real de Castilla, y que ya entonces la sitúan por el trazado que ahora se propone.

La existencia y las características fundamentales de una vía pecuaria, tales como categoría, ancho, denominación y trazado son legalmente establecidas en su Clasificación, en este caso aprobada por Orden Ministerial con fecha 18 de noviembre de 1974 (BOE 05-12-1974).

El artículo 8 de la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, se refiere al deslinde como "el acto administrativo por el que se definen los límites de las vías pecuarias de conformidad con el acto de clasificación". De hecho, diferentes Sentencias de Tribunales Superiores circunscriben la posibilidad de impugnar el acto de deslinde a los casos en que éste no hubiese respetado la clasificación: "consentida la clasificación de una vía pecuaria no procede en modo alguno impugnar el deslinde y amojonamiento posterior, salvo que lo se en cuanto a detalles de trazado, dirección, anchura y otros similares, siempre que esté en discrepancia con la citada clasificación precedente, mas no en cuanto a la existencia o realidad ya asignada anteriormente a la vía pecuaria en la clasificación aprobada".

En este sentido, el trazado y dirección del dominio público deslindado es fiel reflejo de los datos que aparecen en la Clasificación de Vías Pecuarias de los términos municipales de Catadau, datos que se han revisado y confrontado con cuantos antecedentes gràfics o escrits que obran en el expediente de deslinde así como con los reconocimientos de campo realizados por los técnicos encargados de las operaciones de deslinde.

Por otro lado, no hay duda de la naturaleza jurídica de las vías pecuarias como bienes de dominio público, esto hace que los particulares no pueden adquirir, por la posesión de un año y un día, ningún *ius possidendi* como ocurre con los bienes patrimoniales, y que la posesión del dominio público por un particular sean en cualquier caso ilegítima.

Respecto a que el Estado ha admitido la titularidad de las fincas a los alegantes como el pago de Impuestos como prueba, hay que decir que el pago de los impuestos correspondientes por las tierras tales como la Contribución territorial Rústica y posteriormente el Impuesto de Bienes

es recolza en el Cadastre Immobiliari, que és un registre administratiu dependent del Ministeri d'Hisenda en què es descriuen els béns immobles rústics, urbans i de característiques especials tal com es defineixen en el Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text de la Llei del cadastre immobiliari (BOE 8 de març del 2004), és a dir, tracta de l'inventari de la riquesa territorial i no dóna fe del domini i la resta de drets reals immobiliaris. De fet, és habitual que apareguen parcel·les cadastrals a nom de desconeguts, o basades en l'aparença física, sense cap investigació sobre la seua configuració jurídica. Així mateix, l'extensió d'una finca en cadastre no és prova, conforme a dret, de la realitat de la seua cabuda, i per tant dels seus veritables límits.

Sra. María Arocas Estarlich, Sra. Amalia Mulet José, Sra. M. Carmen González Pedro, Sr. Ángel Parreño Cambroner, Sr. Fernando Jiménez García i Sr. Vicente López Muñoz sol·liciten que la Canal Reial de Castella a su pas per les propietats transcórrega el camí ramader limitant la seua dimensió i traçat al camí actual. Sr. Emili Asensi Bono, en l'apartat tercer del seu escrit diu que l'art. 16 de la Llei 3/95, de camins ramaders, considera compatibles amb l'activitat pecuària els usos tradicionals que, sense ser de caràcter agrícola i no tenint la naturalesa jurídica d'ocupació, puguen exercir-se en harmonia amb el trànsit ramader. Sol·licita una reducció de l'amplària i concessió per ús agrícola. I la Sra. Carmen Bisbal Llorens, en l'apartat primer del seu escrit sol·licita el desviament del camí ramader per parcel·les adjacents de propietat pública i adjunta croquis de la modificació sol·licitada. Es manifesten en desacord amb la delimitació sol·licitant la reducció de l'amplària del camí ramader a la proposta en el projecte de classificació. Es deneguen perquè:

Aquesta petició no pot ser atesa dins del marc legal vigent, perquè ens trobem davant de dos procediments administratius diferenciats: el primer l'acte de classificació (art. 7 Llei 3/1995) "pel qual es determina l'existència, amplària, traçat i la resta de característiques físiques generals de cada camí ramader" i el segon la delimitació (art. 8 Llei 3/1995) en el que se "es defineixen els límits dels camins ramaders de conformitat amb el que estableix l'acte de classificació". Aquests dos procediments administratius s'executen materialment amb un tercer: en la fitació (art. 9 Llei 3/1995).

En aquest expedient ens trobem davant d'un procediment de delimitació que ha de ser conforme i respectar la classificació, sense que es pugui en el aquest tràmit de delimitació modificar la classificació. Per consegüent, han de ser rebutjades les alegacions formulades perquè la delimitació s'ha efectuat de conformitat amb la classificació vigent ja que la classificació de camins ramaders del terme municipal de Catadau, va ser aprovat per Ordre ministerial d'1 de juliol de 1974, que es va publicar en el BOE de 03/09/1974, classificant l'actual camí ramader a Canal i amb un ample legal de 75 metres de conformitat amb l'article 4.1.a) de la Llei 3/1995.

Atés l'anteriorment exposat, s'informa que la delimitació s'ha realitzat segons dret, no procedint en ell la regularització de l'amplàries, sent objecte d'això un expedient a banda.

Sr. Fernando Jiménez García, en l'apartat primer del seu escrit, manifesta que fa tres anys i mig l'Ajuntament li va concedir la llicència de renovació de tancament i no el va advertir de l'existència del camí ramader.

Es denega aquesta perquè el fet d'obtenir una llicència de renovació de tanca, en terrenys afectats per la delimitació de la Canal Reial de Castella, no és un fet que pugui oposar-se a la delimitació efectuada, ja que, d'una banda, els camins ramaders són béns de domini públic de les comunitats autònomes i d'altra banda, segons resulta de l'article 12 del Reglament de serveis de les corporacions locals, aprovat per Decret de 17 de juny de 1955, amb les modificacions de què ha sigut objecte per disposicions posteriors, les autoritzacions i llicències s'entendran atorgades excepte el dret de propietat i sense perjudici del tercer.

Sr. Juan Manuel Bisbal Climent, en l'apartat quart manifesta que la Conselleria d'Agricultura i Pesca no ha objectat res sobre la declaració de l'oliverar.

Es denega aquesta pel fet que la declaració d'oliverar a l'efecte d'ajuda no té en compte la realitat jurídica de les parcel·les, sinó que prenen en consideració paràmetres com a producció, nombre d'oliveres.

Inmuebles, se apoya en el Catastro Inmobiliario, que es un registro administrativo dependiente del Ministerio de Hacienda en el que se describen los bienes inmuebles rústicos, urbanos y de características especiales tal y como se definen en el Real Decreto Legislativo 1/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto de la Ley del Catastro inmobiliario (BOE 8 de marzo de 2004), es decir trata del inventario de la riqueza territorial y no da fe del dominio y demás derechos reales inmobiliarios. De hecho, es habitual que aparezcan parcelas catastrales a nombre de desconocidos, o basadas en la apariencia física, sin investigación alguna acerca de su configuración jurídica. Así mismo, la extensión de una finca en catastro no es prueba, conforme a Derecho, de la realidad de su cabida, y por tanto de sus verdaderos lindes.

Doña María Arocas Estarlich, doña Amalia Mulet José, doña Mª Carmen Gonzalez Pedro, D. Ángel Parreño Cambroner, D. Fernando Jiménez García y D. Vicente López Muñoz solicitan que la Cañada Real de Castilla a su paso por las propiedades transcurra la vía pecuaria limitando su dimensión y trazado al camino actual. D. Emili Asensi Bono, en el apartado tercero de su escrito dice que el Art. 16 de la Ley 3/95 de Vías Pecuarias considera compatibles con la actividad pecuaria los usos tradicionales que, sin ser de carácter agrícola y no teniendo la naturaleza jurídica de ocupación, puedan ejercitarse en armonía con el tránsito ganadero. Solicita una reducción de la anchura y concesión por uso agrícola. Y doña Carmen Bisbal Llorens, en el apartado primero de su escrito solicita el desvío de la vía pecuaria por parcelas adyacentes de propiedad pública y adjunta croquis de la modificación solicitada. Se manifiestan en desacuerdo con el deslinde solicitando la reducción de la anchura de la vía pecuaria a la propuesta en el proyecto de Clasificación. Se deniegan porque:

Tal petición no puede ser atendida dentro del marco legal vigente, pues nos encontramos ante dos procedimientos administrativos diferenciados: el primero el Acto de Clasificación (art. 7 Ley 3/1995) "por el que se determina la existencia, anchura, trazado y demás características físicas generales de cada vía pecuaria" y el segundo el Deslinde (art. 8 Ley 3/1995) en el que se "se definen los límites de las vías pecuarias de conformidad con lo establecido en el acto de Clasificación". Estos dos procedimientos administrativos se ejecutan materialmente con un tercero: en el amojonamiento (art. 9 Ley 3/1995).

En el presente expediente nos encontramos ante un procedimiento de deslinde que debe de ser conforme y respetar la Clasificación, sin que se pueda en el presente trámite de deslinde modificar la Clasificación. Por consiguiente, deben de ser rechazadas las alegaciones formuladas pues el deslinde se ha efectuado de conformidad con la Clasificación vigente ya que la Clasificación de Vías Pecuarias del término municipal de Catadau, fue aprobado por Orden Ministerial de 1 de julio de 1974, que se publicó en el BOE de 03/09/1974, clasificando la actual vía pecuaria en Cañada y con un ancho legal de 75 metros de conformidad con el artículo 4.1.a) de la Ley 3/1995.

Considerando lo anteriormente expuesto, se informa que el Deslinde se ha realizado según Derecho, no procediendo en él la regularización de la anchuras, siendo objeto de ello un expediente aparte.

D. Fernando Jiménez García, en el apartado primero de su escrito, manifiesta que hace tres años y medio el Ayuntamiento le concedió la licencia de renovación de vallado y no le advirtió la existencia de la vía pecuaria.

Se deniega la misma porque el hecho de obtener una licencia de renovación de vallado, en terrenos afectados por el deslinde de la Cañada Real de Castilla, no es un hecho que pueda oponerse al deslinde efectuado, pues, por una parte, las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas y por otra parte, según resulta del artículo 12 del Reglamento de Servicios de las Corporaciones Locales, aprobado por Decreto de 17 de junio de 1955, con las modificaciones de que ha sido objeto por disposiciones posteriores, las autorizaciones y licencias se entenderán otorgadas salvo el derecho de propiedad y sin perjuicio del tercero.

D. Juan Manuel Bisbal Climent, en el apartado cuarto manifiesta que la Conselleria de Agricultura i Pesca no ha objetado nada sobre la Declaración del Olivar.

Se deniega la misma debido a que la declaración de olivar a efectos de ayuda no tiene en cuenta la realidad jurídica de las parcelas, sino que toman en consideración parámetros como producción, número de olivos.

Article 3

Que s'efectue la cancel·lació total o parcial de totes les inscripcions registrals que resulten contradictòries amb la delimitació.

Article 4

Iniciar la pràctica de la fitació del camí ramader Canal Reial de Castella al terme municipal de Catadau en el tram comprés des de l'encreuament amb la Ramba Garcia a l'altura de l'Alteró de Cosme fins al seu límit amb el terme municipal de Tous (tram XI), d'acord amb el conveni subscrit en data de 23 de desembre de 2002 (BOE 22.01.03), entre el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana per a l'execució del projecte de delimitació, fitació i senyalització dels camins ramaders del corredor Vall del Cabriel – Albufera de València (ramal meridional) als termes municipals de Camporrobles, Fuenterrobles, Venta del Moro, Villargordo del Cabriel, Requena, Cortes de Pallars, Yátova, Dos Aguas, Tous, Catadau, Alfar, Carlet, l'Alcúdia, Guadassuar, Algemesí, Albalat de la Ribera i Sueca.

Contra aquesta ordre, les persones interessades poden interposar recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos, comptadors a partir de l'endemà de la publicació d'aquesta ordre, davant de la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, de conformitat amb el que disposen l'article 10 i concordants de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Tot això sense perjudici de la interposició del recurs potestatiu de reposició davant del conseller de Territori i Habitatge, en el termini d'un mes des de l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat*, d'acord amb el que disposa els articles 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

València, 12 de juny de 2006

El conseller de Territori i Habitatge
ESTEBAN GONZALEZ PONS

ORDRE de 12 de juny, de la Conselleria de Territori i Habitatge, per la qual s'aprova la delimitació del Camí Ramader Canal Reial de Castella i Ramal a l'Abeurador de Pertecates al seu pas pel terme municipal de Tous, i Ramal a l'Abeurador d'Uchol als termes municipals de Catadau i Tous (València). [2006/8935]

Vist l'expedient de delimitació de la Canal Reial de Castella i ramal a l'abeurador de Pertecates al seu pas pel terme municipal de Tous, i ramal a l'abeurador d'Uchol als termes municipals de Catadau i Tous, tram X, instruït per la Direcció General de Gestió del Medi Natural de la Conselleria de Territori i Habitatge, a fi de consolidar el caràcter de domini públic d'aquesta.

Vist que la delimitació s'ajusta a la classificació dels camins ramaders del terme municipal de Tous, aprovada per Orden ministerial de data 18 de novembre de 1974, que es va publicar en el *Boletín Oficial del Estado* de data 5 de desembre de 1974 i al terme de Catadau, per Orden ministerial de data 1 de juliol de 1974, que es va publicar en el *Boletín Oficial del Estado* de data 3 de setembre de 1974.

Vist que en data de 23 de desembre del 2002 (BOE 22.01.03), es va subscriure Conveni entre el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana, per a l'execució del projecte de delimitació, fitació i senyalització dels camins ramaders de l'assagador Vall de Cabriel – Albufera de València (ramal meridional) als termes municipals de Camporrobles, Fuenterrobles, Venta del Moro, Villargordo del Cabriel, Requena, Cortes de Pallars, Yátova, Dos Aguas, Tous, Catadau, Alfar, Carlet, l'Alcúdia, Algemesí, Guadassuar, Albalat de la Ribera i Sueca.

Vist que mitjançant una resolució del 7 de juliol de 2003 de la Conselleria de Territori i Habitatge, es va autoritzar l'inici dels expe-

Artículo 3

Que se proceda a la cancelación total o parcial de cuantas inscripciones registrales resulten contradictorias con el deslinde.

Artículo 4

Iniciar la pràctica del amojonamiento de la Vía Pecuaria "Cañada Real de Castilla" en el Término Municipal de Catadau en el tramo comprendido desde el cruce con la Ramba García a la altura de L'Alteró de Cosme hasta su límite con el Término Municipal de Tous (Tramo XI), de acuerdo con el convenio suscrito en fecha de 23 de diciembre de 2.002 (BOE 22.01.03), entre el Ministerio de Medio Ambiente y la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana, para la ejecución del proyecto de deslinde, amojonamiento y señalización de las vías pecuarias del Corredor Valle del Cabriel – Albufera de Valencia (Ramal Meridional) en los términos municipales de Camporrobles, Fuenterrobles, Venta del Moro, Villargordo del Cabriel, Requena, Cortes de Pallás, Yátova, Dos Aguas, Tous, Catadau, Alfar, Carlet, L'Alcudia, Guadassuar, Algemesí, Albalat de la Ribera y Sueca.

Contra la presente orden, los interesados podrán interponer recurso contencioso administrativo en el plazo de dos meses, contados a partir del día siguiente a la publicación de esta orden, ante la Sala de lo Contencioso administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 10 y concordantes de la Ley Reguladora de la Jurisdicción de Contencioso Administrativo.

Todo ello sin perjuicio de la interposición del recurso potestativo de reposición ante el conseller de Territorio y Vivienda, en el plazo de un mes desde el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat*, de acuerdo con lo dispuesto en los artículos 116 y 117 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, modificada por la Ley 4/1999, de 13 de enero.

Valencia, 12 de junio de 2006.

El conseller de Territorio y Vivienda
ESTEBAN GONZALEZ PONS

ORDEN de 12 de junio de 2006, de la Conselleria de Territorio y Vivienda, por la que se aprueba el deslinde de la vía pecuaria Cañada Real de Castilla y ramal al abrevadero de Pertecates a su paso por el término municipal de Tous, y ramal al Abrevadero de Uchol en los términos municipales de Catadau y Tous (Valencia). [2006/8935]

Visto el expediente de deslinde de la Cañada Real de Castilla y Ramal al Abrevadero de Pertecates a su paso por el T.M. de Tous, y Ramal al Abrevadero de Uchol en los TT.MM. de Catadau y Tous, Tramo X, instruido por la Dirección General de Gestión del Medio Natural de la Conselleria de Territorio y Vivienda, con el fin de consolidar el carácter de dominio público de la misma.

Resultando que el deslinde se ajusta a la clasificación de las vías pecuarias del término municipal de Tous, aprobada por Orden Ministerial de fecha 18 de noviembre de 1974, que se publicó en el *Boletín Oficial del Estado* de fecha 5 de diciembre de 1974 y en término de Catadau, por Orden Ministerial de fecha 1 de julio de 1974, que se publicó en el *Boletín Oficial del Estado* de fecha 3 de septiembre de 1974.

Resultando que en fecha de 23 de diciembre de 2002 (BOE 22.01.03), se suscribió convenio entre el Ministerio de Medio Ambiente y la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana, para la ejecución del proyecto de deslinde amojonamiento y señalización de las vías pecuarias del Corredor Valle de Cabriel – Albufera de Valencia (Ramal Meridional) en los términos municipales de Camporrobles, Fuenterrobles, Venta del Moro, Villargordo del Cabriel, Requena, Corte de Pallás, Yátova, Dos Aguas. Tous, Catadau, Alfar, Carlet, L'Alcúdia, Algemesí, Guadassuar, Albalat de la Ribera y Sueca.

Resultando que mediante resolución del 7 de julio de 2.003 de la Conselleria de Territori i Habitatge. Se autorizó el inicio de los expe-